

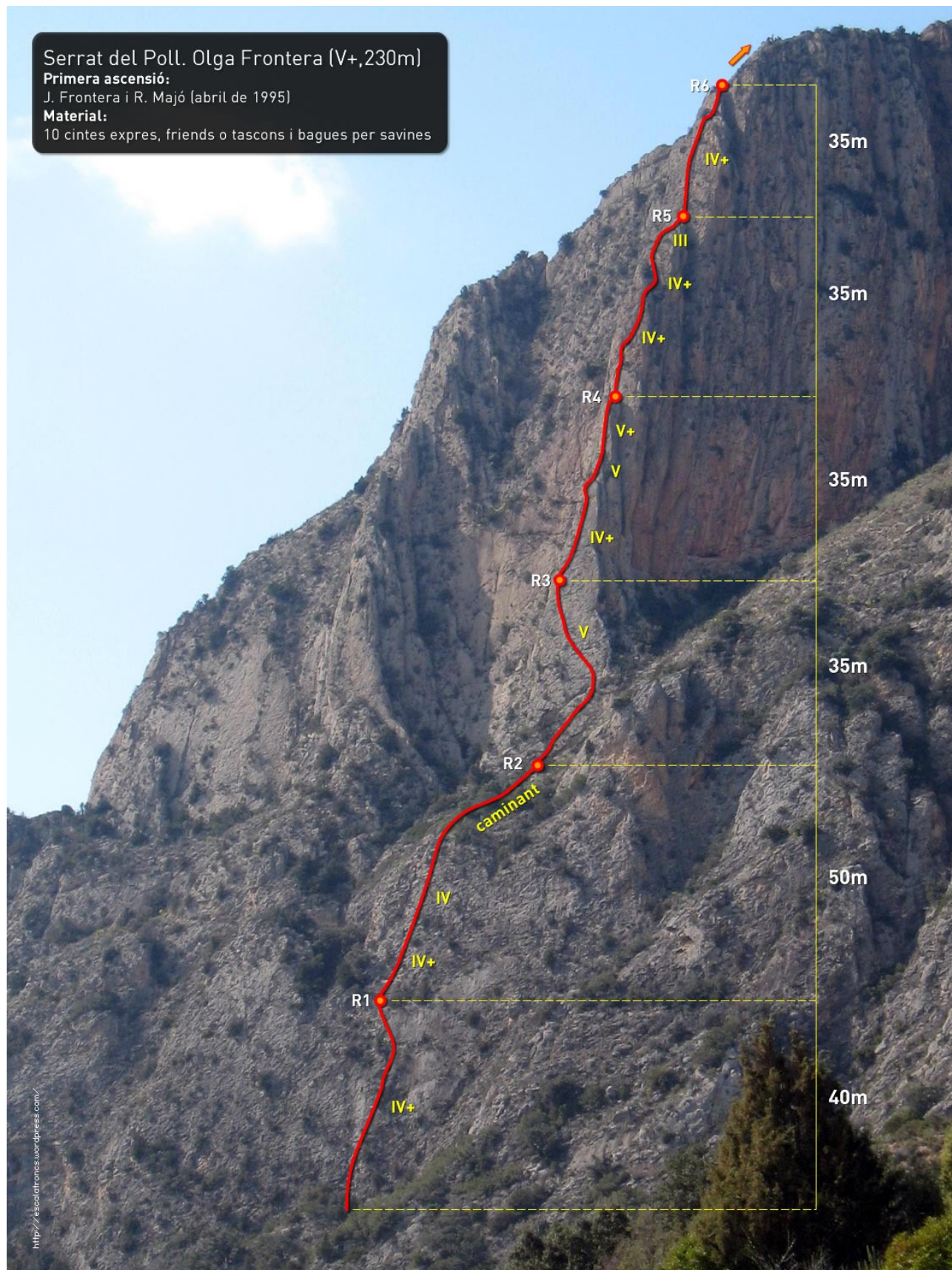
Serrat del Poll. Olga Frontera (V+, 230m)

Primera ascensió:

J. Frontera i R. Majó (abril de 1995)

Material:

10 cintes expres, friends o tascons i bagues per savines

L'Olga Frontera és una via de tall clàssic, pràcticament equipada. Tot i que l'aspecte a priori pot semblar poc engrescador, ens trobem amb una roca de prou bona qualitat i passatges "disfrutons". En definitiva, una via accessible per un dia d'escalada relaxada en un entorn magnífic.

- Via: Olga Frontera
- Dificultat: V+
- Llargària: 230 metres
- Equipament: Via pràcticament equipada. Recentment els seus aperturistes han afegit algun parabolts i han reforçat les reunions.
- Material: 16 cintes, joc de friends o fissurers i bagues per savines
- Orientació: Sud

Aproximació:

Des d'Artesa de Segre prenem la carretera que ens porta fins Alòs de Balaguer. Un cop a Alòs de Balaguer prenem una pista en bon estat que discorre al costat del riu. Aparquem al final de la pista transitable, just sota la paret. Des del cotxe l'aproximació és evident. A l'inici de la via hi ha dibuixades les inicials O.F.

L1(IV+)

Comencem a escalar per una placa, que tot i tenir un aspecte bastant vegetal, presenta una escalada sobre roca força franca. Malgrat que la primera assegurança es troba una mica amunt la tirada surt sense tenir que posar res més. La reunió es fa en una petita lleixa. 40 metres.

L2(IV+)

La segona tirada és molt semblant a la primera, sortim de la reunió recte amunt fins arribar a un jardí que creuem fins el peu de l'esperó. Allí muntem la reunió en un arbret. 50 metres.

L3(V)

Sortim de la reunió cap a la dreta per una ampla fissura tombada fins col·locar-nos a l'extrem dret de la placa. A partir d'aquest punt anem escalant per la placa en diagonal cap a l'esquerra. La placa ofereix una escalada sobre presses generoses i es va posant vertical a mida que ens anem apropant a la reunió; aquesta és penjada. 35 metres.

L4(V+)

Sortim de la reunió cap a l'esquerra per situar-nos a sobre un diedre. En aquest punt la roca és força dubtosa i cal anar amb compte, no per la dificultat de l'escalada sinó per la precarietat del rocam. Un cop arribem al final del diedre sortim per la dreta fins situar-nos a una placa, primer fàcil i uns metres més amunt amb passos més fins (però molt ben assegurada). Un cop superat aquest tram arribem a la reunió, que és sobre una còmoda lleixa. 35 metres.

L5(IV+)

La sortida de la r es exposada però fàcil: sortim amunt i en lleugera tendència a l'esquerra fins atènyer la primera assegurança. Anem a buscar una fissura ampla a la

banda dreta de l'esperó. Seguim escalant per la fissura fins que aquesta ens obliga a flaquejar més a la dreta i situar-nos a un curt diedre que ens porta al capdamunt de l'esperó. A partir d'aquí continuem uns metres més per terreny fàcil, però descompost fins la reunió. 35 metres.

L6(IV+)

Sortim recte amunt per la placa i escalem fins arribar a un petit sostret, aleshores flaquejem una mica cap a la dreta i trobem la última reunió. 35 metres

Descens:

Seguim fins al cim i des d'aquest desgrimpem una desena de metres fins un arbust on muntem un ràpel de 40 metres. Un cop fet el ràpel seguim baixant per una tartera fins un camí que transcorre a per llera del riu. Aquest camí ens duu on havíem deixat el cotxe.

El que més m'ha agradat:

- El tercer llarg; només per fruit-lo val la pena fer la via.
- Ràpida i entretinguda.
- Entorn fantàstic.

El que no m'ha agradat tant:

- Tot i que la roca és molt bona en general, hi ha trams que s'ha d'anar amb cura, sobretot a la primera part de la quarta tirada.
- Ja que han decidit afegir assegurances a la via, podrien haver col·locat un parabolts a la sortida de la quarta reunió per evitar un possible factor 2.